

Bøgh, Jens Chr. Christensen, Erik Eriksen, Foged, Gottschalck-Hansen, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Axel Kristensen, Poul Møller, Poul Sørensen, Thestrup og H. C. Toft). [A. sp. 145].

Mundtlig fremsættelse $\frac{6}{12}$ (F. sp. 90). 1. beh. $\frac{15}{12}$ (F. sp. 473). Partiernes ordførere: Holger Eriksen, Thisted Knudsen, H. C. Toft, Kirkegaard, Herluf Rasmussen og Bækgaard.

Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Holger Eriksen, Ove Hansen, Per Hækkerup, Erhard Jakobsen, Kai Jensen, Peter Nielsen, Chr. Rasmussen, Edel Saunte, Kirkegaard, Thisted Knudsen [formand], Anders Andersen, Alfred Bøgh, Jens Chr. Christensen, H. C. Toft [næstformand], Gottschalck-Hansen, Jørgen Jørgensen (Ullerup) og Herluf Rasmussen).

Forslaget til folketingsbeslutning var i nøje overensstemmelse med tilsvarende forslag, der fremsattes 8. april 1960 (årbog 1959-60, side 552) og 18. oktober 1960 (se side 437).

Det fremsattes på forslagsstillernes vegne af *Thisted Knudsen* (V), der påpegede, at forslaget havde to hovedmål: for det første at *modernisere beskatningsgrundlaget i landkommunerne*, således at udskrivningen på fast ejendom begrænses, for det andet at *nedsætte den samlede kommunale beskatning væsentligt*.

„Jeg ved vel, at regeringen i øjeblikket er inde i overvejelser angående den amtskommunale beskatning. Jeg ved også, at den højtærede statsminister i åbningstalen i oktober måned i år bebudede, at det var regeringens hensigt at fremsætte forslag om fuld statsrefusion af folkepensionsudgifterne.

Når det konservative folkeparti og venstre alligevel har anset det for formålstjenligt på nærværende tidspunkt at fremsætte dette forslag, skyldes det, at vi er af den opfattelse, at en ordning af den kommunale ejendomsskat ikke bør vente længere. Til støtte herfor vil jeg gerne have lov til at understrege, så kraftigt som jeg kan det, for det første, at skal en ordning træde i kraft inden for en rimelig tid, må finansåret være afgørende . . . .

For det andet har *landbruget* efter vor opfattelse krav på nu at blive hørt i denne sag. Gang på gang har erhvervet henvendt sig både til regering og folketing med ønske om dybtgående ændring i beskatningen af landbrugsejendomme, og der er jo ikke noget at sige hertil, når man tager hele udviklingen i betragtning. Betragter man blot de faste skatter for landbrugets vedkommende, ser vi, at disse i tiåret 1950-60 er steget fra 161 mill. kr. årlig til 269 mill. kr. årlig. Dette har fundet sted på et tidspunkt, hvor udgifterne for erhvervet er steget med ca. 45 pct. og indtægterne med kun ca. 10 pct. Dette